

Виждате сега че първы-тъ нѣща, които просимъ въ тѣзи молитвѣхъ, не сѣ лично за насъ, но общо за всичкый свѣтъ. Това показува, че трѣбува да ны обладае челоуѣколюбивъ духъ, а не самолюбіе. Послѣ що ся молимъ за себе си?

Иванъ. *“Хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь.”*

Майка. Истѣлкувай тога, Марійке.

Марія. Хлѣбъ-тъ нашъ насущный дай го намъ днесь.

Майка. Тука виждате че не трѣбува да искамы голѣмы нѣща за себе си, но да ся благодаримъ на умѣренны нѣща. Така искамы отъ небесный-тъ нашъ Баща, не богатство, не высоко достоинство, не удовольствія, но нуждѣ-тъ за всякой день хранѣ. И тутакси прѣминуваме въ нужды-тъ на душѣ-тъ като говоримъ, *“Остави намъ,”* сирѣчь прости ни. Ный всинца има-мы ли нуждѣ да ны прости Богъ?

Дѣца. Имамы; защото всинца сме съгрѣшили.

Майка. Така: и грѣхове-тъ ни ся наричатъ дългове, защото ако не въздадемъ на Бога всичко-то поклоніе, уваженіе и покорность, които той праведно изискува отъ насъ оставаме му дължни, и какви дължни! които не можемъ да отдадемъ нито единъ аспрѣ отъ дългъ-тъ си. Съ какво условіе молимъ Бога да прости грѣхове-тъ ни?

Иванъ. Съ условіе да прощаваме и ный на онѣзи, които сѣ ни прѣгрѣшили.

Майка. Така: както и Христосъ говори по долу; *“ако не прощавате на челоуѣцы-тъ прѣгрѣшенія-та имъ, ниго Баща ви ще ви прости ваши-тъ прѣгрѣшенія.”*